

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ
[www.philosophical-research.org]

ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ
ΙΣΤΟΡΙΚΟΦΙΛΟΣΟΦΙΚΟΥ ΛΟΓΟΥ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Α. ΠΙΕΡΡΗΣ

ΚΥΚΛΟΣ ΚΖ'
ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2013 - 2014

Μελέτη Ελληνισμού

Σεμινάριο 1^ο
Πέμπτη 14 Νοεμβρίου 2013

I

ΠΡΟΙΔΕΑΣΜΟΣ

Το τέλος ως τελειότητα είναι το φυσικό τέλος ως τέρμα. Το χρονικό επέκεινα εντός του χρόνου πέραν της τελειότητας στερείται οντολογικού νοήματος. Η διάρκεια τότε αντιστρέφει πρόσημο και γίνεται αρνητική, καθίσταται δύναμη καταστροφής, η άλλη και συζυγής όψη της δημιουργικής δύναμης που ωθούσε πριν προς την επίτευξη της τελειότητας εν χρόνω. Η συνέχεια της χρονικής ύπαρξης συνιστά πλέον φθορά. Υφίσταται διάρκεια για το τετελεσμένο τέλειο, αλλά είναι άλλου είδους από εκείνη της προτελούς υπόστασής του. Ο τρόπος ύπαρξης είναι άλλος.

Το τέλος του όντος είναι το κάλλος του Είναι. Στην τελειότητα ο όρος του όντος πραγματώνεται, το όριο εγγίζεται, το ον ισορροπεί στα όριά του, το παντελές πέρασ του κάλλους κυριαρχεί, η Μορφή ολοκληρούται στην πλησμονή του Φαίνεσθαι που με τις αστραπές του κάλλους φανερώνει και φαίνει ανελλάττωτο, χωρίς υπόλοιπο κρυφιότητας, το Είναι – ο χρόνος υπερβαίνεται, ανοίγει η Πύλη της Αιωνιότητας, η κοσμογονική Έλευσις αντιστρέφεται με την καταυγάζουσα Αναρπαγή στο απόλυτο Είναι, το Φαίνεσθαι ταυτίζεται απολύτως με το Είναι, ο Χρόνος αίρεται στην Αιωνιότητα.

Η ευλογημένη Στιγμή του Χρόνου μετουσιώνεται τότε σε Αεί Είναι, σε Αιωνιότητα, στο Αεί Ον του Αιώνος.

Το Αιώνιο είναι αεί παρόν γιατί δεν είναι στον Χρόνο. Τίποτε καθαρά χρονικό δεν έχει την ακένωτη δύναμη της διάρκειας στον χρόνο, της αεί παρουσίας. Το Αιώνιο, εκτός Χρόνου, δρα εσαεί στον Χρόνο. Όπως το Θείο είναι πανταχού παρόν και τα πάντα πληρούν επειδή δεν είναι πουθενά στον χώρο.

Όποιος λατρεύει τον Χρόνο, θύεται στον Χρόνο, πάει από τον χρόνο, φθείρεται και χωνεύεται στον χρόνο. Όποιος κυνηγάει την χρονική

επιτυχία χάνει την αιωνιότητα, κι έτσι οι Άνεμοι του Χρόνου διασκορπίζουν την επιτυχία του, απόλλυται το επίτευγμά του. Για να επιδράσεις αποτελεσματικά και μόνιμα στον Χρόνο πρέπει να τον αρνηθείς. Ο Ισχυρός των Ημερών καταλαβαίνει μόνο από Δύναμη. Και ανυπέρβλητη είναι η Δύναμη του Κάλλους. Ο Χρόνος αναγνωρίζει τον πραγματικό εαυτό του στην Αιωνιότητα. Και υποκύπτει. Η Αιωνιότητα της Τελειότητας δρα στον χρόνο χωρίς να δρα. Ενεργεί ακατανίκητα με την αδιαφορία της τελικής αιτιότητας. Ο Απόλλων είναι εκατηβόλος και Έκατος. Δρα εκ του μακρόθεν, χωρίς επαφή, από την διάσταση του Είναι, την Αιωνιότητα, στην διάσταση του Φαίνεσθαι, τον χρόνο.

Ο Ελληνισμός συνίσταται στο βίωμα του κάλλους ως ουσίας της ύπαρξης. Είναι σταλήθεια αυτό που είναι όμορφο. Ο σκοπός της ύπαρξης είναι η πραγματική, δυναμερής αιτία της. Από την σύλληψή του στην μήτρα του Χρόνου ο Ελληνισμός στοίχειωσε τον Χρόνο και γιγάντωσε κατά το βίωμα του την Μορφή που ήρθη υπεράνω του Χρόνου στην Αιωνιότητα. Ο Ελληνισμός κατίσχυσε του Χρόνου, νίκησε την διάρκεια δια της Αιωνιότητας.

Το Κλασσικό είναι η ακμή και το άνθος του Ελληνισμού. Ο Χρυσούς Αιώνας η τελειώσή του. Το τέλος επετεύχθη στην Αθήνα του 5^{ου} αιώνα. Και το τέρμα επήλθε επίσης. Η διαδικασία της χρονικής παρακμής άρχισε. Σύμβολο της μελλοντικής παρακμής ήταν η ήττα της Αθήνας στον Πελοποννησιακό Πόλεμο.

Η παρακμή είναι αναγκαία για κάθε ον στον χρόνο. Αλλά το ον που πραγματώνει τελειότητα εξαιωνίζεται. Αναρπάζεται στο αδιάστατο του Είναι. Και ενώ μετά παρακμάζει στον χρόνο, δρα ως αεί ον, με το ανείπωτο κάλλος της φεγγοβόλας νεότητας, εσαεί στον χρόνο. Ενεργεί στην χρονική διάσταση του φαίνεσθαι ωσει παρόν σε αυτήν, παρόν δια της ενεργείας του, μη παρόν κατά την ουσία της ταυτότητάς του. Να το παράδοξο της ιστορίας. Ιδού το μυστήριο της Ύπαρξης αποκεκαλυμμένο. Το Μυστήριο εν τέλει της ταυτότητας του Είναι και του Φαίνεσθαι. Γιατί Χρόνος είναι η Αιωνιότητα στην ουσία του. «Κινητή εικών της αιωνιότητας» στην φαινομενικότητά του.

II

Ο φετινός Κύκλος των σεμιναρίων μας αρχίζει αυτήν την Πέμπτη, 14 Νοεμβρίου, 2013, στις 8.30 το βράδυ.

Επειδή χάθηκε εξ υπαιτιότητάς μου η προγραμματισθείσα πρώτη συνάντησή μας της προηγούμενης Πέμπτης, θα αναπληρώσω συμπυκνώνοντας την θεματική των δύο πρώτων σεμιναρίων σε μια κοινή ανάλυση των πολιτικοοικονομικών γεννήσεων του Αρχαϊκού Ελληνισμού. Θα μελετήσουμε την πολιτική και οικονομική διάσταση της ανάδυσης του παγκαλλούς και παγκρατούς Λόγου του Όντος, τις πολιτικές και οικονομικές δομές δηλαδή που το κυρίαρχο βίωμα του Ελληνισμού δημιουργούσε για να αναδείξει την τελειότητα της ουσίας του.

Η τυραννία και το χρήμα θα μας απασχολήσουν ιστορικοφιλοσοφικά, εμβριθώς και ενδελεχώς.

Οι προαναγγελλμένοι τίτλοι που θα συνεξεταστούν έχουν ως εξής:

- 1/ *Η Γέννηση της Τυραννίας: η Δημιουργική, Δυναμική Ισορροπία της Κοινωνίας,*
- 2/ *Η Γέννηση του Χρήματος: η Θεωρία της Αφηρημένης Αξίας.*

Ειδικότερα για το δεύτερο, συμβουλευθείτε στον ιστότοπο του Ινστιτούτου, στο τμήμα Research Projects και στην κατηγορία Value, Money and Credit in Ancient Greek Market Economy, ιδίως την μελέτη *The Origin of Coinage: Nature, Function and Value of Money in Archaic Greece*. (Υπάρχει εκεί και σχετικό abstract).

III

Οι συναντήσεις των Σεμιναρίων της κύριας σειράς γίνονται κατά το πρόγραμμα κάθε Πέμπτη στις 8.30 το βράδυ, στην Αίθουσα Διαλέξεων του Μεγάρου Λόγου και Τέχνης, Πλατεία Γεωργίου Α', 2^{ος} όροφος.

Μετά την ομιλία ακολουθεί διεξοδική, ανοικτή συζήτηση.

Η είσοδος είναι ελεύθερη.